

Dosarul nr. 2ra-1451/20

Prima instanță: (Judecătoria Drochia, sediul Central) Vl. Craveț
Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă

Î N C H E I E R E

16 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vasilieva Maria,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasilieva Maria
împotriva notarului public Mazur Maria și Vasiliev Mihail cu privire la declararea
nulității declarației notariale,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 mai 2020, prin care s-a respins
apelul declarat de Vasilieva Maria și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Drochia,
sediul Central din 17 septembrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 13 martie 2017, Vasilieva Maria a depus cerere de chemare în judecată
împotriva notarului public Mazur Maria și Vasiliev Mihail cu privire la declararea
nulității declarației notariale.

În motivarea acțiunii, Vasilieva Maria a menționat că la data de 12 mai 2015,
la birul notarului public Mazur Maria a fost înregistrată declarația din numele său
și a lui Vasiliev Mihail, prin care au renunțat la cota-parte ce li se cuvine din
averea succesorală rămasă după decesul fiului Vasiliev Ivan, decedat la 27 august
2014, în folosul copilului Vasiliev Mihail Ivan.

La 03 iulie 2016, a decedat Vasiliev Mihail, însă la momentul semnării
declarației notariale, ultimul din motiv că era foarte bolnav și nu putea semna
personal, în locul acestuia a semnat o altă persoană, Ceban Ion.

Reclamanta a invocat că la momentul semnării declarației notariale, împreună
cu Vasiliev Mihail aveau o vârstă înaintată, fiind analfabeți nu știau a citi și prin
urmare nu cunoșteau pentru ce semnează.

Vasilieva Maria a solicitat declararea nulității declarației notariale din 12 mai
2015, eliberată de notarul public Mazur Maria.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia, sediul Central din 17 septembrie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Vasileva Maria.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că potrivit declarației notariale nr. 6183 din 12 mai 2015, Vasilev Mihail și Vasileva Maria au renunțat la cota-parte ce li se cuvine din averea succesorală rămasă după decesul fiului Vasilev Ivan, decedat la 27 august 2014, în folosul copilului Vasilev Mihail Ivan.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că la semnarea declarației, notarul le-a explicat lui Vasilev Mihail și Vasileva Maria că refuzul de la cota-parte din moștenire este definitivă și se referă la toată averea succesorală, iar deoarece Vasilev Mihail nu putea semna personal, deoarece era bolnav, conținutul declarației i-a fost citit de către notar în voce tare și la rugămintea sa personală, a fost semnată de către Ceban Ion.

Astfel prima instanță a concluzionat ca fiind nejustificate motivele invocate de reclamantă referitor la declararea nulității declarației notariale, nefiind prezentate probe concludente ce ar confirma cerințele înaintate, astfel acțiunea fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 mai 2020, s-a respins apelul declarat de Vasileva Maria și s-a menținut hotărârea Judecătorei Drochia, sediul Central din 17 septembrie 2019.

La 06 august 2020, prin intermediul oficiului poștal, Vasileva Maria a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Vasileva Maria, în motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată a dat interpretare eronată probelor administrate la materialele cauzei, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

De asemenea, a specificat că persoana care a semnat declarația notarială era lipsită de discernământ, deci nu era în stare să înțeleagă sensul acțiunilor sale sau să le dirijeze.

La fel, a relatat că instanțele de judecată nu au luat în considerație declarațiile martorilor Ștefanț Tamara, Vasilev Iurii și Furtună Larisa, care au fost audiați în instanța de judecată.

La 14 septembrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de intimați conform avizelor de recepție (f.d. 125-127).

La 30 septembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Vasilev Mihail, a depus referință la recursul declarat de Vasileva Maria, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 28 mai 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 06 august 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva

Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Vasilieva Maria, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Vasilieva Maria.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru